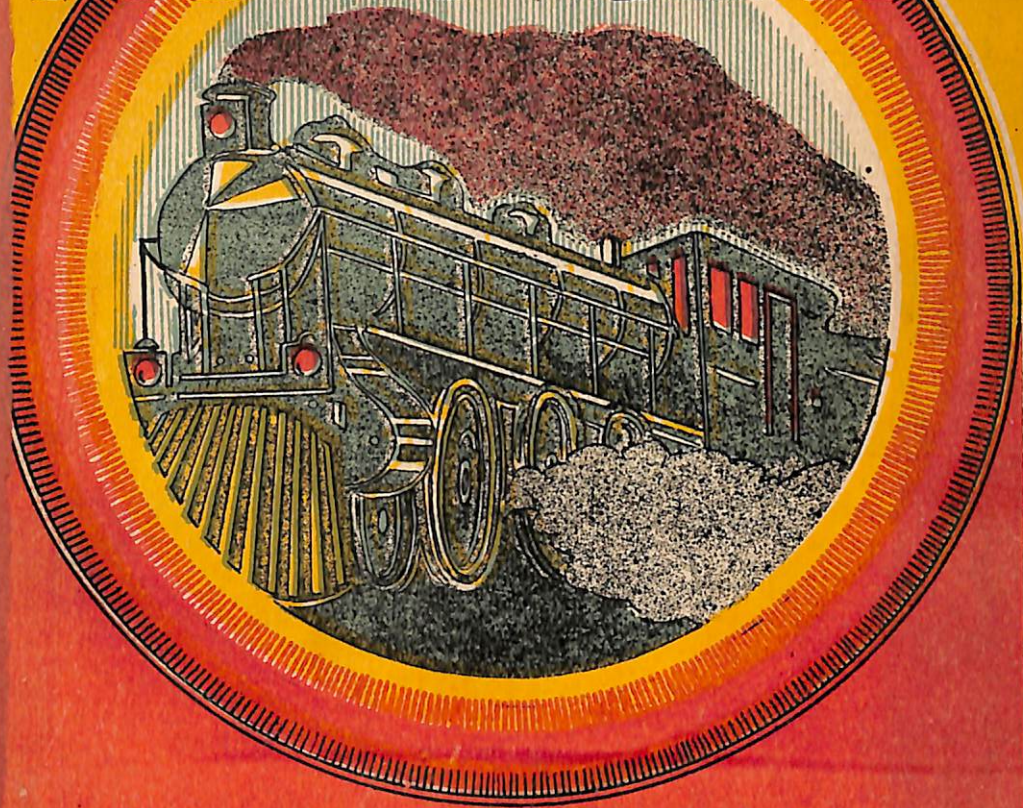

443 =

ԿԱԿՈՒՄԱՐԵՐ

ՅԵՐԵՎԱՆԻ

ՅԵՐԵՎԱՆ-ԹԻՖԼԻՍ

ՅԵՐԵՎԱՆ - ԴԵՏԶՐԱՏ - 1930 թ.

891,542-93

20 04 2017

Յ Ե Դ Լ Ա Թ Ո Ւ Ղ Ի

ՅԵՐԵՎԱՆ-ԹԻՖԼԻՍ

1.

Ո՛յ, ո՛յ, չգիտես,
վոր գնում ենք
տատիս տես.
Յերևանից
էյ, Թիֆլիս:

Նամակ յեկավ
մայրիկիս,
թե՛ Լենիկիս
հետդ բեր,
սպասում ենք
անհամբեր:

Ո՛յ, ո՛յ, լավ ե, լավ,
սիրտս ծոխց
թե՛ն առավ.
Ետդ եզուց
մեծ լվացք,
ուրբաթ շաբաթ
կադր, գնացք,
շողեշարժը
հո՛ւ անի,

մեզ տատիկիս
մոտ տանի:
2.
Մնաս բարով,
Յերևան,
կառքով գեպի
կայարան,
ժամանակին
լավ հասանք.

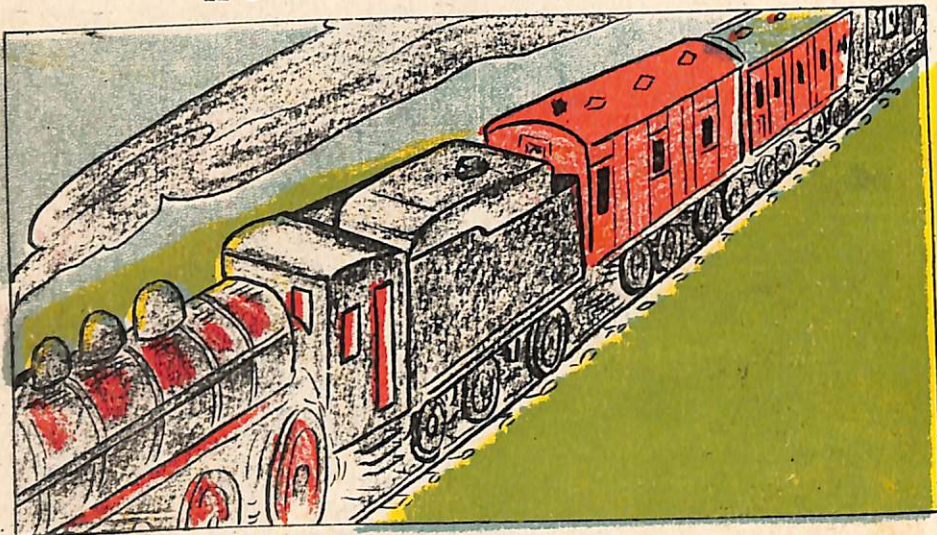
ХНКО-АПЕР
ПОЕЗД
Эривань — Тифлис

11-244489p

ՆԿ. Ա. ՄԱՍԱԿԱՆՅԱՆԻ

Ժամանակին
և տոմսակ:
Գնացքն յեկավ,
ներս մտանք,
հենց վոր լավեց
յերկրորդ զանգ,
շոգեշարժը
զիլ սուլեց,
ռելսերով
գլորեց

վագոնները
լիքը մարդ-
բայց բոլորից
յես հպարտ-
չե՞, գնում եմ
եյ, Թիֆլիս:
Տատս ե գրել
մայրիկիս,
թե՛ հետդ բեր
լենիկիս:

3.

Ճամպան տվինք
ու անցանք,
Յերևանից
հեռացանք.
վագոնները
տանր-տանր-տանր...
մեքենավարն
անդադար
հսկում ե, վոր
չլինի

մեկը գծին
վոտը դնի՝
թե յեղ, թե կով,
և թե եշ
գնացքի տակ
դառնա լեշ:
Մին ել ըհը՝
մի մեծ կով
ճամպի միջին
չորս վոտքով,

խանգարում ե
գնացքին,
շոգեշարժի
ընթացքին,
կանգնել ե, մո՛ւ,
բառաչում,
գուցե հորթին
իր կանչում:
—Մեզ ճամպան տուր,
անասուն,—
շոգեշարժն ե
զիլ ասում՝
յերկինք տալով
ծուխ ու մուխ.
կովը տնկած
պոչ, գլուխ,
մին ել գծից
դաշտ, հո՛ւշտ-հո՛ւշտ,
ծիծաղ, ծիծաղ —
մենք կո՛ւշտ-կո՛ւշտ:
4.
Խնչբան լավ եր
և սիրուն

դաշտի ճամպան
վոլորուն:
Փայտը ձեռին
մի անցորդ-
շնիկն իրեն
առաջնորդ,
տրմբտմբալեն
գնում ե,
վագոններին
նայում ե.
վագոնները
տանր-տանր-տանր,
զրոգոում են
անդադար:
—Անցորդ, անցորդ,—
յես ասի,—
թե կարող ես,
մեզ հասի:
—Շատ եմ ուզում,
շատ ուզում,
բայց գնացքն ե
զիլ վզողում.
դուք փախչում եք,

դուք թուղամ
վոնց թեւովոր
մեծ թուղուն:
5.

Անցանք հանդ ու
անդաստան,

դաշտեր, տափ ու
տափաստան.
հսկա Մասիս,
Արագած,
սարեր յերկինք
բարձրացած:

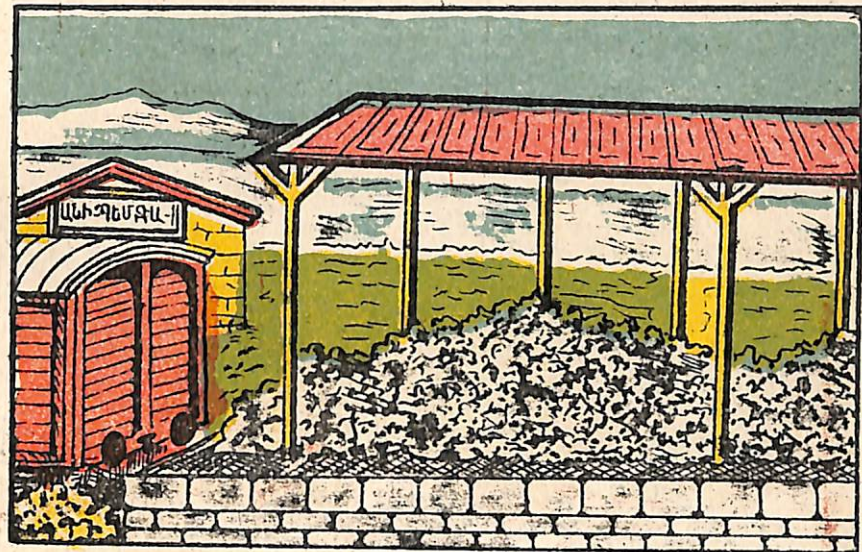
են կոմունան
նորաշեն,
հին անունը
Լուկաշեն,

մի նոր անուն
ունի նա՝
«Կարմիր բանակ»
կոմունա:

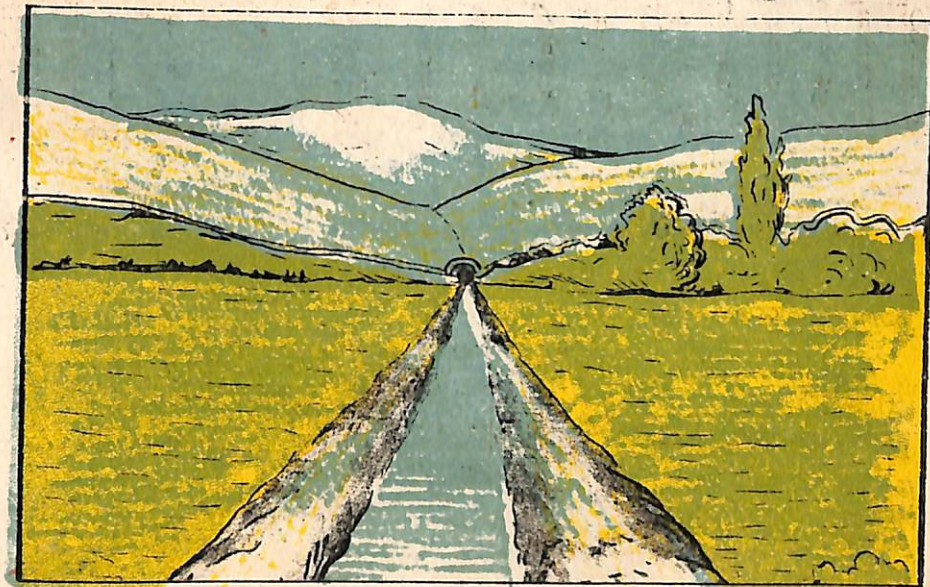
Սարդարապատ—
անապատ,
հիմա շեն դաշտ
ջրառատ:

Տանի, տանի,
թող տանի,
գնացքն հասավ
և Անի:

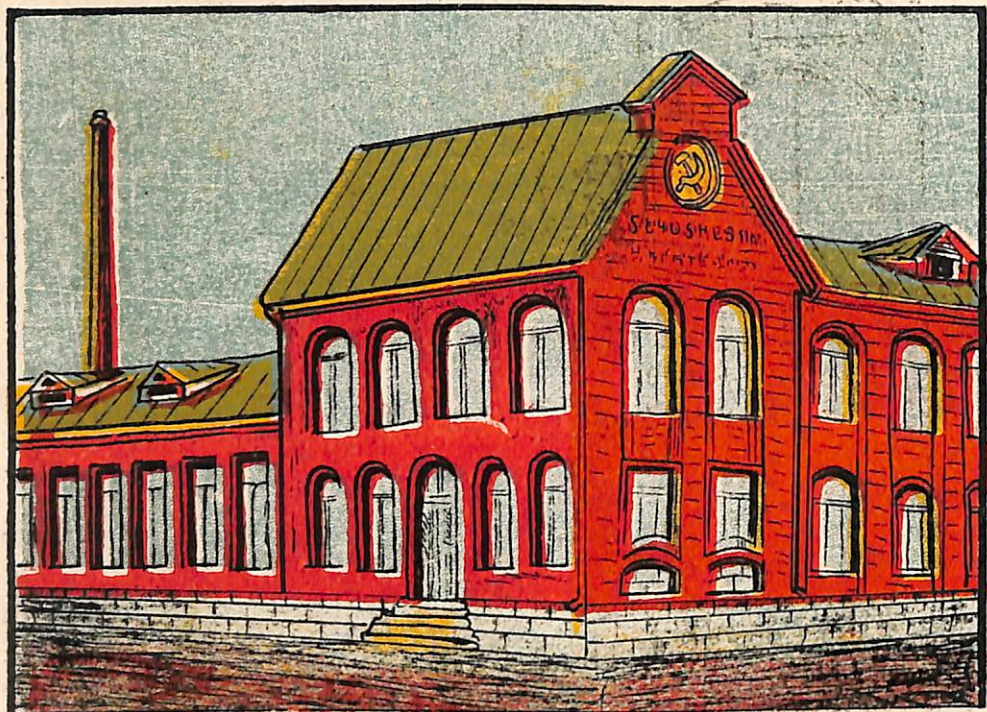
Այնտեղ կիտած
պեմզա կար,

սպունգի պես
շեշտ բար:

պեմզան, գիտեմ,
հանք ե, հանք,
լավ մաքրում ե
կեղտ ու ժանգ:
Ձոր ու ցամաք
այ, Աղին,
վոչ պոպոք կա,
վոչ կաղին:

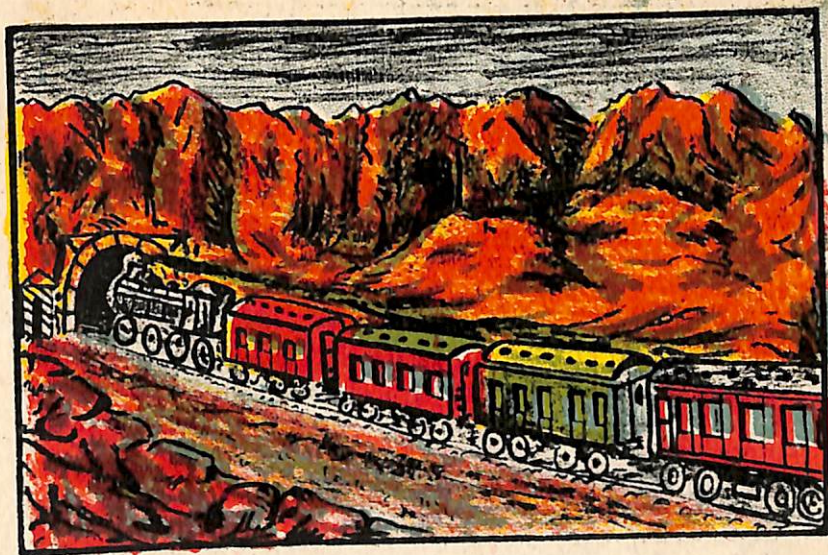
Պիտի տեսնել,
հիանալ,
Լենինական,
Շիրկանալ:
Տեքստիլը՝
գործարան,
մեծ քաղաքի
շատ նման:

Ջաջուռը ցուրտ,
շատ քամոտ,
տեղը բարձր,
սառը ող:

Մենք գնացքով
ներս մտանք
մեծ տոնելը,
գետնի տակ:

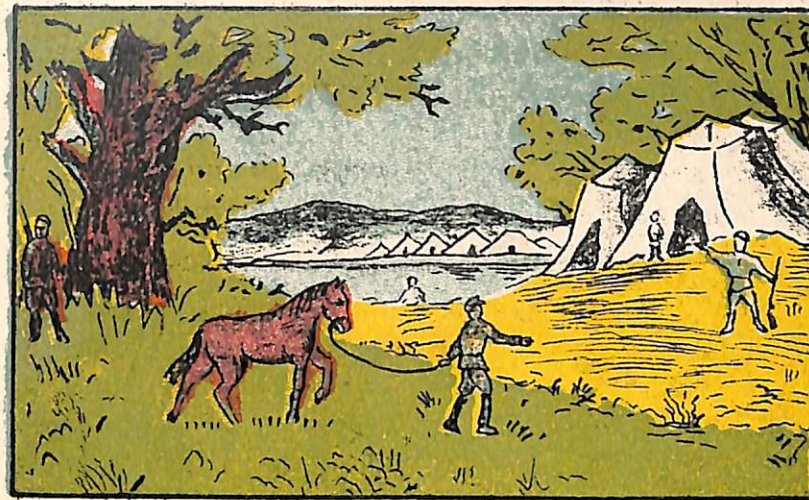

Ղա-րա-բի-լի-սան...
բաղաք ե սա, սա.
ամառանոց
շատ կայտառ.

շուրջը սարեր
և անտառ.
բաղ ու բոստան
կանաչ, խոտ,

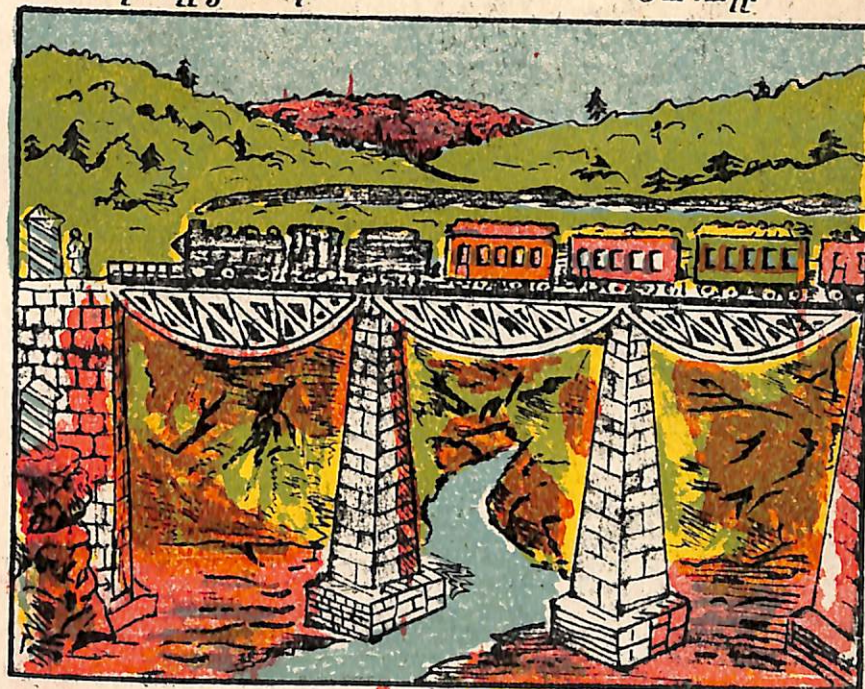

Ղուրն աղբյուրի,
մաքուր ող.
Տես, են ձորը,
խնչ հարմար,
կարմիր բանակ,
բեզ ճամբար:

6.
Գնացք, գնացք,
դեհ զոռի,
վազոններդ
զլորի,
Փամբակից տար

մեզ Լոռի.
Սարեր, ձորեր
անտառի.
Այ կամուրջը
Շահալի:

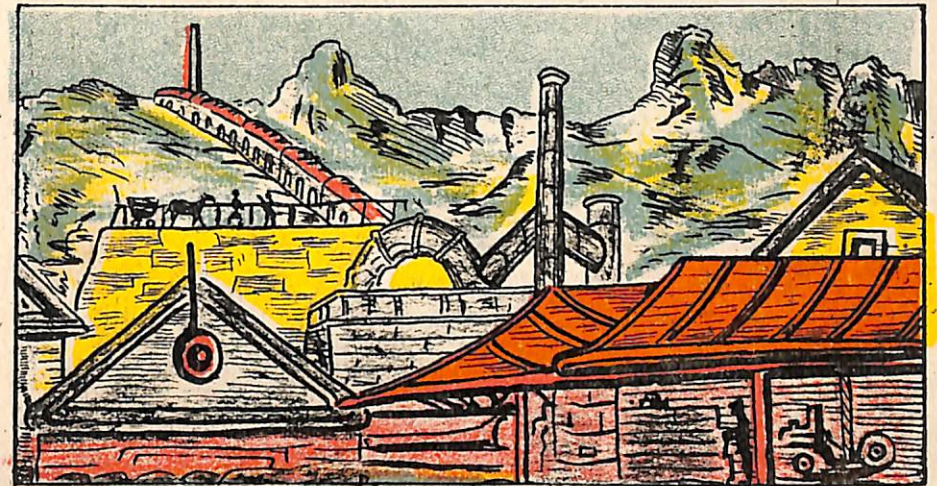
հիսուն սաժեն,
ավելի.
մեկնվել ե
ձորից-ձոր,
հհ, ինչքան ե
տակը խոր.

պւ, պւ, պւ,
այ ճամպւ...
մարդու սիրտ ե
դողդողում,
բայց գնացը
չի վախում.

նա փնջում ե,
փրնջփնջում.
— Անցանք, անցանք, —
զիլ կանչում:
Քոլագերան
կայարան.
Ձորագետը
զարմանք բան:
Փամբակ-Լոռուն
լույս կտա,

հողերին ել
բույս կտա:
Պատմում եյին
վագոնում
ու գնացրով
զիլ գնում:
Ալլահվերդին
սա յե, սա,
չէս հարցնի՝
ինչ տեսա:

Ձավոդ, գավոդ,
ծխնելույզ,
ծուխը բուլա,
բուլա դուրս.
բանվորական
մի աշխարհ,
աշխատում են
անդադար.
հանքից ձուլում
զուտ պղինձ.
եղ մայրիկս
պատմեց ինձ:

7.
Ի՞նչ սիրուն ե,
ի՞նչ սիրուն
յերկաթգիծը
գալարուն.
գնացը, նրան
դու ծալի.
տվիր անցար
Բորչալի.
Ի՞նչ կայարան,
մոտին գյուղ՝
Սանդար, Կումիս,
Նավթուղ.

ուրախ եյի,
 շատ ուրախ,
 աչքիս առաջ
 դեպի ձախ,
 Թիֆլիսն ահա,
 մեծ քաղաք-

սարերի մեջ
 ընդարձակ
 դավողներից
 ծուխ ու մուխ,
 առավոտ եր
 դեռ կանուխ,

իջանք Թիֆլիս
 կա յարան:
 Իջնողները,
 փայ, ինչքան,
 իրերն առած
 գնացին,
 ծիծաղելով
 ասացին.
 —Շնորհակալ ենք,
 շողեշարժ,

փոր գնացրը
 քաշեքաշ
 բերի Թիֆլիս
 հասցրիր.
 Հարչարեցինք,
 մեզ ներիր:
 Կառք նստեցինք
 ու գր-ո-գր-ո-
 տատիկիս մոտ
 կառքով թր-ո:

Լույս է տեսնում Հ. Ս. Հ. Ժ. Կ. Սոցիալիստական կից գործող Ման-
 կական Դրականության Հանձնաժողովի հաժանությանը . .

Գեոհրատ № 1315 Դրանեպար № 5202 (Բ) Տիրաժ 5000
 Վիմ. Հայպուիզրաֆի պատ. № 2839

523 - 18

11

24446

504

